

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) dated July 24, 1880. It includes sections for government loans (Δάνεια της κυβερνήσεως), public utility companies (Πιστωτικά καταστήματα), exchange rates (Συναλλάγματα), and interest rates (Νομίσματα). It also features regional news for Eparchy of Constantinople (ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ), Vienna (ΒΙΕΝΝΗΣ), Paris (ΠΑΡΙΣΙΩΝ), and Trieste (ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ).

Αλληλογραφία της Εστίας.
κ. Κ. Π. Βερολίνου. Απνηντήσαμεν τηλεγραφικώς. —
κ. Γ. Τ. Άλεξ. Απεστάλησαν την παρελθούσαν τρίτην. —
Μιζ συνδρομητρία. Αι τών Παρισίων Το Λονδίον
έχει την «Βασιλικήν οδόν (Regent street),» ή Μαδρίτην
ή «Πύλην Sól (Puerta del Sol) και τό Πράδο (Prado),» ή
«Ρώμην τό «Κόρσον (Corso)» και την «Πλατείαν του Άγίου
Πέτρου,» ή Πετρούπολιν τήν Ουασκασάν «Αποφιν,» ή Βιέννην
τό λαμπρόν «Πράτερ (Prater),» τό Τουρίνον τήν «Οδόν
Πάδου,» κτλ. κτλ. άλλα πάντα ταύτα τὰ κέντρα όπου
συνέρχεται πολύς κόσμος, δέν είνε άλλο τι παρά έπιτομή
μόνον του εὐρέος εκείνου περιπατηρίου τής Παρισινήσ κοινω-
νίας. Υπάρχει δέ τοῦτο τό ἴδιον εἰς τήν πρωτεύουσαν
ταύτην, οἱ δόσεις ὁ καιρός εἶνε καλός, 100,000 περίεργοι
ἤ περιπλανώμενοι συνθλίβονται μεταξύ τής Βασιλικῆσ οδοῦ
καί τής Πύλης Ἁγίου Διονυσίου 100,000 πολιορκοῦσι τὰ
ἤλασια πεδία καί τὰ ἐν υπαίθερῳ θεάματα τής 100,000
ἐλαύνουσιν ἐφ' ἀμάξης ἤ ἔφιπποι εἰς τὰ δάση 100,000
συσπειρόνται εἰς τὰ καφενεῖα 100,000 εἰς τὰ θέατρα 100,000
εἰς τοὺς δημοσίους γορούς! — κ. Ἀδελφ. Β. Β. Κέρκυραν.
Ἡ σειρά 1681 ἐξήλθε. Αεπομερείας χιτήσας ἐκ Βιέννης
ἤ Τεργέστησ. — κκ. Σ. Β. Πίζαν, Χ. Β. Κωνσταντινουπό-
λιν, Ε. Α. Παρισίους, Μ. Π. Σύρον, κ. Δρ. Μ. Δ. Ἀθήνας,
κ. Κ. Ρ. καί Καν. Α. Δ. Πειραιῶ Ἐλ γ φ θ ἕσαν — κ. Χ. Π.
Μεσολόγγιον. Παρεδόθησαν τῷ κ. Θ. Κ. — Ἀγαθοεργόν
ἀδελφότητα τῶν ξένων. Ἐάνθην. Οἱ κ. Κ. καί Σ. ἠρηγήθη-
σαν νά πληρωθῶσι. — κ. Ν. Γ. Π. Ὁδησόν. Τῆ 19 σῶς
ἐγράψαμεν. — Ἐυτράπελος τις συγγραφεὺς εἶπεν, οἱ ἐάν
ἦτο δυνατόν ν' ἀναλάθῃ ἐκ νέου τὸν βίον, καί νά ἐκλέξῃ
τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ εἶδος τοῦ βίου. Ὁ δὲ ἐρίνετο γυνή ὠραία
μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τής ἡλικίας, στρατηγὸς νικη-

φόρος ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ, καί ἀρ-
χιτερεὺς εἰς τὸ γῆρας του. — κ. Δ. Σ. Χίον. Τὰ χρήματα
ἐπληρώθησαν ἡμῖν παρὰ τής Κ^ας Α. Α. ἀπαντα δὲ τὰ φύλλα
ἐστάλησαν τήν παρελθούσαν τρίτην. — Διεύθυνισ ἐφημ.
«Ἀθή» Κωνσταντινουπόλιν. — Ἐστάλησαν τρίτην. —
Ἄριθ. 1880. Κατὰ τὰ τέλη Νομβρίου. — κ. Ἀδελφ. Δ.
Κωνσταντινουπόλιν. Τὰ 10 φρ. ἐπιστράφησαν πρὸς τὸν βι-
θλιοπόλιν κ. Σ. Κ. — κ. Μ. Κ. Ναύπλιον. Παρεδόθη πρὸς
τὸν ἀδελφόν ὕμῶν κ. Ν. Κ. — κ. Δ. Θ. Ρ. Λίβερπουλ. Ἄνα-
μένοντες ἐπιστολὴν σας — Μιζ κυρία Πειραιῶ. Αἱ σαυ-
ρας, οἱ ὄψεις καί τὰ βουλοδκ δέν εἶνε πλέον τοῦ συρμοῦ!
Ἐν τῇ ζωολογίᾳ τοῦ συρμοῦ τὰ πρωτεῖα ἔχουν σήμερον τὰ
χοιρίδια! Ἄπαντα τὰ μπιζοῦ σήμερον, κυριῶν καί ἀν-
δρῶν, παριστώσι χοιρίδια!

Τὰ πρὸς τήν διεύθυνισ τῆσ Ἐστίας ἀποστελλόμενα
χειρόγραφα δέν ἐπιστρέφονται

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἐν ἀριθμῷ 181 τοῦ Δελτίου ἐδημοσιεῖθη τό περίεργον
παίγνιον τῶν 15 κύβων, οὗ τινος ἡ ἐπίλυσις ἀπαγο-
λεῖ ἔτι ζωηρῶς τοὺς φιλοπαίγμονας γινόμενῃ ἐν Γαλλίᾳ
ἀντικειμένον μακρῶν λόγων. Χάρη ἐκείνων τῶν ἀναγνω-
στῶν ἡμῶν, ὧν τήν προσοχὴν ἐσεῖλκυσε τό παίγνιον τοῦ-
το, παραθήμεν ἐνταῦθα παρατηρήσεις τινάς, αἵτινες χρη-
σιμεύουσιν ὡς ὁδηγία πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ περιεργοῦ παι-
γνίου.
Τὸ ἰδιάζον τοῦ παίγνιου τοῦτου εἶνε ὅτι ἐκ τῶν ἀπειρῶν
συνδυασμῶν τῶν κύβων, οὗς δύναται νά προουσιάσῃ, οἱ

μὲν εἶνε ἐπιλύσιμοι, δηλ. φέρουσιν εἰς λύσιν, ἄλλοι δὲ εἶνε ὅλως ἀδιάλυτοι· ἀναμιγνύετε π. γ. τοὺς κύβους καὶ θέτετε αὐτοὺς ἐν τῷ κουτίῳ, ὡς εἴπομεν ἐν ἀριθ. 181· ἐὰν ὁ συνδυασμὸς ὃν οὕτω καθήρτισατε εἶνε ἀδιάλυτος, ὡσαυθήμερον καὶ ἂν κάμετε κινήσεις τῶν κύβων (χωρὶς, ἑνωστικῶς, νὰ ἐξαγάγητε τινὰ τοῦ κουτίου), εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχητε τὴν λύσιν· ὁ ἀδιάλυτος συνδυασμὸς μένει πάντοτε τοιοῦτος, ὅπως καὶ τὸν ἀντικείμενον, συνδυασμὸς ἐπιλύσιμος καταλήγει πάντοτε εἰς λύσιν τοῦ παιγνίου. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν κύβων δύναται νὰ παραγάγῃ ἀπειροσῶν ἄλλου, τῆς αὐτῆς φάσεως διὰ μετακινήσεως τῶν κύβων.

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται ὅτι διὰ τὸν παίζοντα θὰ ἦτο λίαν ἐνδιαφέρον, ἐὰν, δοθέντος ἐνός συνδυασμοῦ τῶν κύβων, ἠδύνατο νὰ ὀρίσῃ ἐκ τῶν προτέρων ἐὰν ὁ συνδυασμὸς οὗτος εἶνε ἐπιλύσιμος ἢ ὄχι. Δύο τρόποι ὑπάρχουσιν, οἵτινες δύνανται νὰ πληροπορήσωσιν αὐτὸν περὶ τούτου, οὗτοι δὲ εἶνε οἱ ἐπόμενοι:

A) Ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ 15 κύβοι ἀναμιχθέντες εὐρέθησαν κατέχοντες τὰς θέσεις, οἷως δεικνύει ὁ ἐπόμενος πίναξ:

10	5	14	9
12	8	15	1
3	6	2	11
4	7	13	

Ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ 10 παρατηροῦμεν ὅτι δὲν ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἀριθμὸν ἄλλον μεγαλύτερον·

- Σημειοῦμεν λοιπὸν 0
- Ὁ 5 ἔχει πρὸ αὐτοῦ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἕνα, τὸν 10, σημειοῦμεν 1
- Ὁ 14 δὲν ἔχει πρὸ αὐτοῦ μεγαλύτερον ἀριθμὸν, σημειοῦμεν πάλιν 0
- Ὁ 9 ἔχει πρὸ αὐτοῦ δύο ο μεγαλύτερούς ἀριθμούς, τὸν 10 καὶ 14, ὅθεν σημειοῦμεν 2
- Καὶ οὕτως ἐφεξῆς καθ' ὅμοιον τρόπον· ὁ 12 ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἕνα μεγαλύτερον 1
- Ὁ 8 ἔχει τέσσαρας, τοὺς 10, 14, 9 καὶ 12 4
- Ὁ 15 δὲν ἔχει κανένα 0
- Ὁ 1 ἔχει ἑπτὰ μεγαλύτερους πρὸ αὐτοῦ 7
- Ὁ 3 ἐπίσης ἑπτὰ 7
- Ὁ 6 ἔχει ἕξ 6
- Ὁ 2 ἑνέα 9
- Ὁ 11 τρεῖς 3
- Ὁ 4 ἑνέα 9
- Ὁ 7 ἔχει ἑπτὰ 7
- καὶ ὁ 13 δύο 2

ἄτινα πάντα προστιθέμενα δίδουν ἄθροισμα 58

Τοῦ οὕτω εὐρεθέντος ἄθροισματος ὄντος ἀριθμοῦ ἄρτιου, ὁ ἀνωτέρω συνδυασμὸς εἶνε ἐπιλύσιμος· ἐὰν τὸ ἄθροισμα ἦτο ἀρithmetic, ὁ συνδυασμὸς θὰ ἦτο ἀδιάλυτος.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς δοκιμῆς εἶνε ἀσφαλής, τοῦτο δὲ καταφαίνεται· ἐὰν λάβωμεν τὸν συνδυασμὸν τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ τακτικῇ αὐτῶν σειρᾷ ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 15, ἦτο συνδυασμὸν λευμένον. Ἐὰν ἐν τοιοῦτῳ συνδυασμῷ ἠθέλωμεν ἐξαπομοῖσει τὴν ἀνωτέρω μέθοδον τῆς προσθέσεως, ἠθέλωμεν λάβεῖν ἄθροισμα 0, ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς ἀριθμὸν ἄρτιον. Ἐὰν τώρα πρὸς στιγμὴν ἠθέλωμεν μεταθέσει ἐναλλάξ δύο ἀλλεπαλλήλους ἀριθμούς, τὸν 14 καὶ 15 π. γ., τὸ ἀποτέλεσμα ἠθέλων ἀλλοιωθῆ ἁμέσως, διότι τὸ ἄθροισμα ἰσοβαίνει ἀριθμὸς περιττός, 1, καὶ ὁ συνδυασμὸς ἀδιάλυτος, ἐν ᾧ ἅμα πάλιν ἠθέλωμεν ἐναλλάξει τὴν θέσιν τοῦ 13 καὶ 14, τὸ ἄθροισμα γίνεται ἄρτιον, 2, καὶ ὁ συνδυασμὸς ἐπιλύσιμος.

B) Ὁ δευτέρος τρόπος δοκιμῆς ἐὰν συνδυασμὸς τις εἶνε ἐπιλύσιμος γίνεται ὡς ἔπεται:

Ὑποθέσωμεν πάλιν ὅτι οἱ κύβοι ἀναμιχθέντες εὐρέθησαν κατέχοντες τὰς θέσεις, α· καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρω συνδυασμῷ. Λαμβάνομεν ὑποθετικῶς τὸν 10 καὶ φέρομεν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, ἢν κατέχει ὁ 6. Λαμβάνομεν πάλιν τὸν 6 καὶ φέρομεν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, ἢν κατέχει ὁ 8· τοῦτον φέρομεν πάλιν εἰς τὴν θέσιν του, ἐν ᾗ ὑπάρχει ὁ 1, ὃν

λαμβάνοντες φέρομεν εἰς τὴν θέσιν του, ἢν τῶς κατέχει ὁ 10, ὅστις ἐξήλθη ἐκεῖθεν. Οὕτως ἀπετελέσθη μία σειρὰ μετανικήσεων. Ἐξακολουθοῦντες τὴν ἐργασίαν καθ' ὅμοιον τρόπον, λαμβάνομεν νῦν τὸν 5 καὶ φέρομεν εἰς τὴν θέσιν του, ἢν κατέχει ὁ 12, τοῦτον εἰς τὴν θέσιν του, ἐν ᾗ ὁ 11, τὸν 11 πάλιν εἰς τὴν ἰδικήν του ἐν ᾗ ὁ 2, καὶ τοῦτον εἰς τὴν θέσιν ἢν κατέχει τῶς ὁ 5. Οὕτως ἀπετελέσθη δευτέρα σειρὰ μετακινήσεων. Ἦδη εξακολουθοῦντες ἀρχίζομεν ἀπὸ τοῦ 14, ὅστις λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ 7, οὗτος τοῦ 15, ὁ 15 τοῦ 13, ὁ 13 τὴν θέσιν τοῦ 4, ὁ 4 τοῦ 9, καὶ τέλος ὁ 9 τὴν τοῦ 3, εἰς τὸν τρόπον ὥστε ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ τοῦ παιγνίου καταλαβοῦ ὑποθετικῶς τὰς τακτικὰς θέσεις των. Εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐφθάσαμεν ἐνεργήσαντες τρεῖς σειρὰς ὑποθετικῶν μετακινήσεων, ἦτοι περιττὸν ἀριθμὸν. Τοῦτο δεικνύει ἀσφαλῶς ὅτι ὁ ὅπ' ὄψιν ἡμῶν συνδυασμὸς εἶνε ἐπιλύσιμος· τὸν ἀντικείμενον δὲ πρέπει νὰ ἐξάγωμεν, ἐὰν αἱ σειραὶ τῶν μετακινήσεων εἶνε ἀριθμοῦ ἄρτιου.

Ἄλλὰ καὶ αἱ δύο προσκεθεταὶ δοκιμαὶ τοῦτο ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα ὅτι εἶνε ἱκανῶς περιπλοκοί, καὶ ἐπομένως δυσεκτέλεστοι ἀπὸ μνήμης. Ἐπειτα ἐντεῦθεν ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο, δοθέντος συνδυασμοῦ τινος, νὰ χωρήσῃ τις κατ' εὐθείαν εἰς λύσιν αὐτοῦ, ἢ νὰ μεταχειρίζεται τὰς δοκιμὰς ὅπως μάθη ἐὰν ὁ συνδυασμὸς εἶνε ἐπιλύσιμος ἢ ὄχι.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς ἐπιλύσεως, παρατηροῦμεν ὅτι, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ τάξις καθ' ἣν ἤθελον εὐρεθῆσιν οἱ κύβοι, πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ προσπαθήσωμεν ὅπως φέρομεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1	2	3	4
12	15		5
11	14	13	6
10	9	8	7

Ἀπαραίτητον προσέτι εἶνε ἵνα ὁ κύβος 14 κατέχη τὴν θέσιν, ἐν ᾗ εὐρίσκειται ἐν τῷ πίνακι, ὅπερ ἄλλως τε δὲν εἶνε δύσκολον.

Ἴνα ἐπιτύχωμεν τὸν ἄνω συνδυασμὸν, μετακινούμεν πρῶτον τὸν κύβον 1 μέχρις οὗ φέρομεν αὐτὸν εἰς ἢν κατέχει θέσιν, τοὺς δὲ ἄλλους κύβους μετακινούμεν μέχρις οὗ ἔλθωσιν εἰς τὴν σειρὰν, ἐν ᾗ κυκλοειδῶς εὐρίσκονται, προσέχοντες νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὸ τετράγωνον, ὅπερ νῦν κατέχουσιν οἱ κύβοι 15, 14 καὶ 13, πάντα κύβων, ὅστις πρόκειται νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν του θέσιν, μὴ μετακινούντες δὲ ἢ τὰς τέσσαρας μόνον ἐξωτερικὰς σειρὰς.

Ὅταν κατορθώσωμεν νὰ φέρωμεν τοὺς κύβους εἰς ἢν τάξιν δεικνύει ὁ ἀνωτέρω πίναξ, τότε κινούμεν τὸν 5 εἰς τὴν κενὴν θέσιν, κατοπιὶν αὐτοῦ τὸν 6, τὸν 7 καὶ οὕτως ἐφεξῆς ὅλους τοὺς κύβους τῶν τριῶν κατωτέρων ὀριζοντιῶν γραμμῶν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐγγίξωμεν τοὺς κύβους τῆς πρώτης γραμμῆς.

Ὅταν, διὰ τῆς μετακινήσεως ταύτης τῶν κύβων τῆς δευτέρας καὶ τετάρτης ὀριζοντιῶν γραμμῆς καὶ τῶν δύο καθέτων ἐξωτερικῶν, φέρωμεν τοὺς κύβους εἰς τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1	2	3	4
5	6	7	8
14	13		9
15	12	11	10

τότε πρὸς τελικὴν τοῦ παιγνίου ἐπίλυσιν δὲν ἀπαιτεῖται ἢ νὰ μετακινήσωμεν, κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε διεύθυνσιν, τὰς δύο τελευταίας ὀριζοντιῶν γραμμὰς.

Ὅταν ὀλίγον γυμνασθῆ τις κατὰ τὸν ἄνω ὑποδειχθέντα τρόπον, ἡ λύσις τοῦ παιγνίου εἶνε πλέον ἐργασία ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ἰουλίου 1880.